

**ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದಾದ ನೀರಿನ
ಹೊಂಡವಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ನೂರಾರು
ಕಪ್ಪೆಗಳು ವಾಸವಾಗಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಸಾಧು ಸ್ವಭಾವದ
ಕಪ್ಪೆಗಳಿಧರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿಯ ಕಪ್ಪೆಗಳಿಧವು.
ಈ ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿಯ ಕಪ್ಪೆಗಳು ವಿನಾಕಾರಣ ಸಾಧು
ಕಪ್ಪೆಗಳ ಜೋತೆಗೆ ಕಾಲು ಕೆರದುಕೊಂಡು
ಜಗತ್ವಾದುತ್ತಿದ್ದವು ಇದಕ್ಕೆ ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿಯ ಕಪ್ಪೆಗಳಿಗೆ
ಮುಖಿಂಡನಂತೆ ವರ್ತಿಸುವ ಕಪ್ಪೆಯೊಂದಿತ್ತು. ಅದು
ಗರ್ವದಿಂದ ಮೇರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ
ಅದಕ್ಕೊಂಡು ಹಾವಿನ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಅದು
ಹಾವಿಗೆ, ‘ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ನೀನು ನನ್ನ
ಶತ್ರುಕಪ್ಪೆಗಳನ್ನೇಲ್ಲಾ ತಿಂದು ಹಾಕಬೇಕು’ ಎಂದು
ಕೇಳಿಕೊಂಡಿತು. ಆಗ ಹಾವು, ‘ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ! ಅದರೆ
ನಾನು ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೇಲ್ಲಾ ತಿನ್ನಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ
ಹಾಗೆ ನೀನು ನನಗೆ ಏನಾದರೂ ಕಾಣಬೇಕು’
ಎಂದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖಿಂಡ ಕಪ್ಪೆ ಮುಂದು ಯೋಚಿಸದೆ
ಅದರ ಶರ್ತಿಗೆ ಒಷ್ಟಿಗೆ ನೀಡಿತು.**

ಹಾವಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕಾಯಿತು. ಮಾರನೆಯ ದಿನದಿಂದಲೇ ಅದು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಸಾಧು ಸ್ವಭಾವದ ಕಪ್ಪೆಗಳನ್ನೇಲ್ಲಾ ತಿನ್ನತ್ತೆ ಬಂದಿತು. ನಂತರ ಉಳಿದದ್ದು ದುಷ್ಪಕಪ್ಪೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಮುಖಿಂಡ ಕಪ್ಪೆ. ಅದು ಮುಖಿಂಡ ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಕುರಿತು—‘ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಕಪ್ಪೆಗಳನ್ನೇಲ್ಲಾ ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಈಗ ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಂತೆ ನನಗೆ ಕಾಣಬೇಕು ನೀಡಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಕರನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಸಮಯ ಈಗ ಬಂದಿದೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಉಳಿದ ಕಪ್ಪೆಗಳನ್ನೇಲ್ಲಾ ತಿಂದು ಹಾಕಿತು. ಹೀಗೆ ‘ಇಬ್ಬರ ಜಗತ್ ಮೂರನೆಯವನಿಗೆ ಲಾಭ ಎನ್ನುವರಂತೆ’ ಹಾವು ಆ ಹೊಂದದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಕಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಗಿತು.